

Tội ác diệt chủng di dân chiến thuật tháng Ba 1975

Cuộc chiến đ&#u m&#t m&#t m&#t còn v&#i ch&# thuy&#t c&#ng s&#n toàn c&#u đã ch&#m d&#t h&#n 34 năm v&# tr&#c, nh&#ng ni&#m đau xót khôn nguôi luôn ám &#nh vào tâm kh&#m c&#a m&#i chiến sĩ mi&#n Nam T&# Do. Ng&#i lính Vi&#t Nam C&#ng Hoà b&# bu&#c ph&#i thua đau trong ni&#m t&#c t&#i ngh&#n ng&#o. Còn k&# chiến th&#ng thì bàng hoàng ng&#ngác, không bi&#t t&# đâu mà mình chiến th&#ng quá nhanh và d&# dàng nh&# v&#y.

Ni&#m oan &#c v&# m&#t s&# s&#p đ&# m&#t th&# ch&# C&#ng Hoà su&#t h&#n 20 năm g&#y d&#ng, ngày nay đã đ&#c minh oan b&#ng nh&#ng ch&#ng c&# l&#ch s&#. Chính nghĩa c&#a m&#t ch&# đ&# đã đ&#c ph&#c h&#i cùng nh&#ng chiến sĩ can tr&#ng b&#t khu&#t trong cuộc chiến đó. Nh&#ng ng&#i lính VNCH đã n&#m xu&#ng trên m&#i mi&#n đ&#t n&#c nay đã đ&#c vinh danh, cùng nh&#ng Th&#ng ph&# binh đã m&#t m&#t ph&#n thân xác mình cũng đã đ&#c ph&#c h&#i danh d&#, b&#ng nh&#ng bu&#i ca nh&#c gây qu&# “C&#m &#n Anh” v&#i s&# tham d&# vài ch&#c ngàn ng&#i. C&# vàng chính nghĩa đã đ&#c công nh&#n trên r&#t nh&#u ti&#u bang Hoa K&#, cùng r&#t nh&#u đài t&#ng ni&#m chiến sĩ Vi&#t M&# đã đ&#c d&#ng lên, đ&# tôn vinh và mãi mãi ghi nh&# công lao c&#a nh&#ng anh hùng đã n&#m xu&#ng, và máu x&#ng đã đ&# ra trong cuộc chiến đ&#u b&#o qu&#c an dân đó.

Tôi vẫn nhớ mãi cái ngày mà đ&n vẫn tôi đã phải tan hàng t&i c&a bi&n Thu&n An, Hu&. M&t cu&c b&i tr&n không phải do nh&ng ng& i lính chúng tôi không chịu chi&n đ&u, mà do t& i&nh trên c&a các c&p th&m quy&n, ngoài khả năng hi&u bi&t c&a anh em chúng tôi. M&t cu&c lui binh ch&a t&ng đ& c vi&t ra trong binh pháp, và cũng ch&a đ&n vẫn nào đem ra áp d&ng bao giờ. Đó là l&n đ&u tiên và cũng là l&n cu&i cùng trong Quân s& mi&n Nam VN.

Bài viết này xin dành t&ng các chi&n h&u TQLC c&a tôi, nh&ng ng& i đã may mắn không hi&n đi&n t&i m&t tr&n phía B&c Qu&ng Tr& vào nh&ng ngày cuối tháng Ba g&y s&ng. Các anh có l&nh xu&i Nam còn chúng tôi nh&ng Kinh Ng&, H&c Long, M&nh H&, Sói Bi&n, Th&n Ti&n còn l&i. Nh&ng đi&n bi&n có th&t mà máu và n&c m&t t&ng ch&ng nh& không đ& đ& nói lên nh&ng oan trái xót xa đã dành s&n cho thân ph&n c&a m&t ng& i lính Quân Lục Chiến Nam C&ng Hòa.

Đ&u tháng 3 năm 1975, c&ng s&n B&c Vi&t đ&c toàn l&c l&ng t&n công h&u c&ng chi&m toàn b& mi&n Nam.. Bình Long, An Lục th&t th&. Th& xã Ban Mê Thu&c sau đó cũng b& b&ng hoàn toàn v&i s& rút quân l&t nh& n&c v& b& c&a Quân Đoàn II v& Nha Trang và nhi&u n&i khác. Trong khi đó phòng tui&n phòng th& phía B&c do S& Đoàn TQLC đ&m trách v&n còn là m&t vùng đ&t yên tĩnh trong s& c&n th&n, d& đ&t ch& đ&i l&n nhau

Sau s& phải h&p nh&p nh&ng c&a 2 S& Đoàn T&ng Tr& B& thi&n chi&n nh&t là Nh&y Dù và TQLC, v&i th& đánh g&ng kìm liên t&c t& 2 phía Đông Tây, đã bu&c đ&ch phải tháo ch&y v&i nhi&u t&n th&t n&ng n&, b&ng chi&n th&ng tái chi&m C& Thành Qu&ng Tr& ngày 14-9-72. S& Đoàn Nh&y Dù đ& c đi&u đ&ng v& m&t tr&n Đ&c Đ&c, Qu&ng Nam. S&TQLC l&i ch&u trách nhi&m trên m&t tui&n khá r&ng tr&i dài t& b& bi&n Đông sang t&n nh&ng m&m núi t&n cùng phía Tây thu&c đ&i Tr&ng S&n, qua các vùng M& Th&y, Long Quang, Bích La, Tri&u Phong, Nam sông Th&ch H&n, Nh& Lục, Tích T&ng, La Vang, Đ&ng Ông Đô, Barbara, Anne, C& Bi, Hi&n Sĩ, Thanh Tân, Lục Ô...

Liên Đoàn 911 và các đ&i đ&i bi&t l&p ĐPQ Ti&u Khu Qu&ng Tr& đ& c đ&t đ& i quy&n đi&u đ&ng c&a BTL/S&TQLC hành quân trong vi&c phòng th& này. M&c dù là đ&n vẫn đ& c giao nhi&m v& phòng th&, nh&ng S&TQLC v&n luôn ch&ng t& khả năng c& đ&ng t&n c&ng t&n s&o huy&t đ&ch, nh& cu&c đ& b& v& t& sông Th&ch H&n c&a Đ&6/TQLC vào tháng 10 năm 72, cu&c hành quân th&n t&c tái chi&m c&a Vi&t tháng 1 năm 1973 tr& c gi&ng ng&ng b&n có hi&u l&c c&a hi&p đ&nh Paris và đ&c bi&t Lục Đoàn 258 TQLC đã h& m&t tàu v&n t&i l&n ti&p t& đ&ch đang mon men ngoài khả i b& bi&n M& Th&y tháng 6 năm 1973.

Lữ Đoàn 147 Thủy Quân Lục Chiến

Tác Giả: Mũ Xanh Ph&#m Văn T&#n
Thứ Hai, 13 Tháng 8 Năm 2012 19:47

Ng&#c l&#i, đ&#ch quân ch&#a có l&#n nào dám li&#u lĩnh t&#n công vào các đ&#n v&# TQLC. Có ch&ng ch&# là nh&#ng hành đ&#ng phá ho&#i lén lút, đ&#c công, gi&#t mìn l&# t&# trên các tr&#c l&# giao thông ti&#p t&#. Ph&#i nói r&#ng đây là phòng tuy&#n phòng th&# v&#ng ch&#c nh&#t, th&#a s&#c ngăn ch&#n m&#i cu&#c xâm lăng t&# ph&#ng B&#c xu&#ng c&#a cs B&#c Vi&#t.

Do tình hình xáo tr&#n chung c&#a đ&#t n&#c và vì nhu c&#u đòi h&#i c&#p bách c&#a chi&#n tr&#ng lúc này, b&# T&#ng Tham M&#u QLVNCH đã quy&#t đ&#nh đ&#u đ&#ng phân l&#n các l&#c l&#ng TQLC v&# Nam g&#m các L&# 258, L&# 369 và L&# 486 v&#a m&#i đ&#c thành l&#p. L&# 147 do Đ&#i Tá Nguy&#n Th&# L&#ng ch&# huy g&#m các Ti&#u đoàn 3, 4, 5, T&# Pháo binh, 2 Đ&#i đ&#i Vi&#n Thám và Ti&#u đoàn 7/TQLC thu&#c L&#c l&#ng Đ&#c Nhi&#m Tango do Đ&#i Tá T&# L&#nh Phó tr&#c ti&#p ch&# huy đ&#ng n&#m s&#n trên các tuy&#n. Thay vào l&# h&#ng to l&#n trên là 2 Liên Đoàn B&#Q v&#i trang b&# quân s&# thi&#u h&#t. Đây là kh&#i đ&#m cho t&#t c&# s&# b&#ngổ sau này &# m&#t tr&#n B&#c Qu&#ng Tr&#.

Mãi đ&#n chi&#u t&#i ngày 7/3/1975, đ&#ch b&#t đ&#u m&# cu&#c t&#n công đ&#u tiên th&#t mãnh li&#t vào m&#t trung đ&#i ti&#n đ&#n t&#i đ&#i 51 thu&#c căn c&# T&# T&#ng, h&#ng Tây Qu&#c L&# 1, cây s&# 23. Đ&#n v&# này đ&#c ch&# huy b&#i Trung Úy Sáng Đ&#P/Đ Ti&#u đoàn 4 TQLC đã chi&#n đ&#u th&#t can c&#ng, đ&#y lui nhi&#u đ&#t xung phong bi&#n ng&#i c&#a đ&#ch. L&#n liên l&#c sau cùng qua máy PRC-25 vào lúc 4 gi&# sáng, anh đã yêu c&#u pháo binh ch&#p th&#ng trên đ&#u mình vì v&# trí b&# đ&#ch tràn ng&#p. Anh đã t&# th&#ng sau đó trong cu&#c c&#n chi&#n b&#ng l&#u đ&#n v&#i k&# thù.

Sáng s&#m ngày 9/3/75, Thi&#u Tá Tr&#n Ng&#c Toàn T&#Tr&#ng/T/TQLC đ&#u đ&#ng toàn b&# l&#c l&#ng còn l&#i, nh&# có s&# y&#m tr&# th&#t chính xác c&#a các phi v&# A-37 thu&#c Không L&#c vùng I Chi&#n Thu&#t, ta đã hoàn toàn làm ch&# tình hình. Xác đ&#ch n&#m ng&#n ngang trong các bãi mìn c&#a hàng rào phòng th&#, m&#t s&# đ&#ng b&#n khác đ&#ng l&#n tránh trong các b&#i r&#m b&# ta b&#t s&#ng. Cũng cùng trong đêm đó, t&#i m&#t n&#i khác, Ti&#u đoàn 121/ĐPQ Ti&#u Khu Qu&#ng Tr&# đã tóm nguyên trung đ&#i đ&#ch khi chúng tìm cách ti&#n v&# h&#ng qu&#n H&#ng Đ&#n. Ngày 22/3/75, đoàn xe ti&#p t&# cu&#i cùng c&#a đ&#n v&# r&#i h&#u tr&#m M&#ng Cá, Hu&# vào vùng hành quân. Chúng tôi đ&#c bi&#t h&#u h&#t dân chúng đã di t&#n vào Đà N&#ng và h&#u tr&#m cũng đ&#c B&# T&# L&#nh S&# Đoàn mang t&#t c&# trang thi&#t b&# v&# c&#a bi&#n Thu&#n An ch&# l&#nh.

Tôi ch&# th&# cho các đ&#i đ&#i thu g&#n l&#i các trang b&# và ph&#i g&#p rút di t&#n các th&#ng b&#nh binh đi theo chuy&#n ti&#p t&# này. Ngày 23/3/75 vào lúc 3 gi&# chi&#u, sau khi VC đ&#ng lo&#t pháo kích đ&# đ&#i vào t&#t c&# các v&# trí, đ&#ch t&# th&#ng l&#u sông B&#, xung phong t&#n công vào các tuy&#n c&#a Đ/T/TQLC, vì quá b&#t ng&# và thi&#u c&#nh gi&#c nên 2 Trung đ&#i t&#n cùng cánh trái c&#a đ&#i đ&#i này b&# bung tuy&#n. Tôi liên l&#c v&#i Đ&#i Úy Tr&#n Văn Loan Đ&#T h&#y c&# g&#ng gom con cái l&#i và ch&#nh đ&#n đ&#i hình, đ&#ng th&#i báo cáo tình hình này v&# BCH L&#-đoàn. Đ&#i Tá L&# đoàn tr&#ng ra l&#nh là b&#ng b&#t c&# giá nào cũng ph&#i chi&#m l&#i v&# trí v&#a m&#t.

Ch&#p nh&#n m&#i hy sinh thi&#t h&#i, ĐĐ4 c&#a Đ&#i Úy Nguy&#n Văn Hai đ&#c tăng c&#ng và đã hoàn thi&#t nhi&#m vụ vào lúc 6 giờ sáng ngày 24/3/75. Cũng trong thời gian này, h&#u h&#t t&#t c&# các đ&#n và Bi&#t Đ&#ng Quân, Đ&#a Ph&#ng Quân t&# đ&#ng r&#n&#b tuy&#n phòng thủ B&#c Qu&#ng Tr&# kéo về Hu&# th&#t h&#n đ&#n. Thủ xã Qu&#ng Tr&# coi như b&# b&#ng hoàn toàn. Tiểu đoàn 4/TQLC đ&#c đi&#u đ&#ng về làm nút chặn t&#i phía Nam c&#u An L&#. TĐ7/TQLC tr&#n đ&#c sông M&# Chánh t&# c&#u Vân Trình ra biển Đông, phòng tuyến cao nhất phía Bắc c&#a miền Nam.

Kho&#ng 4 giờ chiều cùng ngày, nh&#n đ&#c l&#nh về tham d&# cuộc họp kh&#n c&#p t&#i BCH/LĐ. Đ&#i Tá L&#ng, LĐTr&#ng cho chúng tôi biết rõ tình hình t&#ng quát và nhi&#m vụ phải thi hành đêm nay là m&#t cuộc di t&#n chiến thuật cho t&#t c&# các l&#c l&#ng về c&#a biển Thuận An, vùng đất t&# B&#c đèo Hải Vân tr&# ra r&#i s&# l&#t vào tay đ&#ch... Cũng như thành phố Qu&#ng Tr&# b&# v&#t b&# m&#t cách vô t&#i vào sáng hôm nay khi m&#i ch&# có m&#t vài loạt pháo kích l&# t&# đầu đó.

Thời là hết, còn gì đâu hào quang chiến thắng “C&# bay, c&# bay oai hùng trên thành phố thân yêu vàa chiến m&#i đêm qua bóng máu...” Máu c&#a hàng vạn đ&#ng bào, máu c&#a hàng ngàn chiến h&#u n&#m xu&#ng cho vùng đất h&#i sinh và ngay bây giờ, t&# t&#i nay Hu&# cũng s&# ch&#u chung s&# ph&#n. C&# Đ&# đ&#y niềm kiêu hãnh t&# hào dân tộc r&#i s&# b&# nhu&#m đ&# b&#i l&#ng&#i khát máu cs. Hàng trăm n&#m m&#i chôn s&#ng t&#p thủ còn đó, máu x&#ng m&#i hôi n&#c m&#t c&#a bao chiến sĩ QLVNCH còn đây trong l&#i thủ quy&#t t&# b&#o và c&#i đ&# M&#u Thân 1968. Còn đâu n&#a nh&#ng ngày tháng vàng son nhất c&#a ng&#i lính chiến n&#i tuy&#n đ&#u l&#a đ&#n lúc nào cũng hùng dũng hiên ngang. Có n&#i đâu nào h&#n niềm t&#i nh&#c c&#a ng&#i lính b&#i tr&#n!

Vi&#c c&#n thi&#t tr&#c nh&#t là phải làm sao b&#o đ&#m đ&#c đ&#n và rút lui m&#t cách tr&#n v&#n, an toàn h&#u đ&# s&#c ch&#u đ&#ng m&#t cuộc d&# hành trên đ&#n đ&#ng dài gần 30 km. Thời tá Ng&# Thành Hải, Tiểu đoàn Phó và Đ&#i Úy Gianh Văn Nhân, Ban 3 đang chờ đ&#i t&#i BCH Tiểu Đoàn. Chúng tôi cùng đ&#ng ý v&#i nhau bóng m&#t cuộc lui binh trong bí mật, b&#t ng&#. T&#t c&# vũ khí n&#ng, c&#ng k&#nh nh&# 90 ly, súng c&#i 81 ly, h&#a t&#n TOW ch&#ng chiến xa, đ&#n d&#c và nh&#ng trang b&# n&#ng n&# đ&#c l&#nh phá h&#y t&#i ch&# hay ném xu&#ng dòng sông.

Đ&#i đ&#i 1 c&#a Đ&#i Úy Hải Văn Ch&#nh đóng chốt t&# xa đ&#c di chuyển tr&#c, chúng tôi không x&# đ&#ng đ&#n đ&#ng quen thuộc hàng ngày, phải băng qua m&#t xóm như đ&# đ&#n Cây số 17 c&#u An L&# mà là đ&#c con đ&#ng s&#t suối Nam, r&#i sau đó s&# đ&#i h&#ng v&# Qu&#c l&# 1 khi các đ&#i đ&#i đã bám sát đ&#c v&#i nhau. Đã có ch&#ng c&#i trăm ng&#i lính đ&# m&#i binh ch&#ng, không còn đ&#n v&# đang t&# t&#p vây quanh 4 chiến xa M-48 n&#m ch&# v&# gi&#a l&#, nòng súng ch&#a thủng v&# h&#ng quân thù, bình th&#n c&#i nói vui v&# như đang tham d&# m&#t cuộc d&# hành ngoài tr&#i. Đ&#n tr&#ng trung h&#c H&#ng Trà n&#m sát l&# Đông qu&#c l&#, tiểu đoàn đ&#ng l&#i đ&# ki&#m đi&#m quân s&# và

c&#ng c&# l&#i đ&#i hình. May mà trong tay chúng tôi còn 1 xe Jeep hành quân, c&# th&# ch&#y lên, ch&#y xu&#ng đ&# “tha” nh&#ng ng&#&#i lính b&#t bát, tr&# n&#i sau cùng. Đi&#u t&#&#ng nh&# không ng&#, th&# mà đã x&#y ra m&#t cách th&#t t&#i nghi&#p cho trung đ&#i Nghĩa Quân qu&#n H&#&#ng Trà, t&#p h&#p và b&# b&# quên t&#i đây ch&# l&#nh th&#&#ng c&#p t&# m&#y ngày nay. Ng&#&#i Trung đ&#i Tr&#&#ng già đ&#n xin tháp tùng cùng chúng tôi. Vài chi&#c xe M41 n&#a cũng b&#t đ&#u n&# máy r&#m r&# ti&#n gi&#a đoàn quân. Nhi&#u đ&#m đông dân chúng hòa l&#n ho&#c n&#i đuôi phía sau h&# ra đi t&# ch&# C&#n, H&#i Yên, Vân Trình, H&#i L&#ng, M&# Chánh... t&# ngày hôm qua hay s&#m hôm nay vì không còn gì đ&# hy v&#ng vào s&# b&#o v&# c&#a ng&#&#i lính chúng tôi.

Ti&#ng khóc than vang v&#ng th&#u tr&#i xanh, h&#, nh&#ng k&# b&#t h&#nh, còn l&#i sau cùng đang lê l&#t t&#ng b&#&#c m&#t l&#n mò tìm “t&# do” vì m&#t cu&#c ch&# nghĩa c&#ng s&#n b&#o tàn. Vài c&# già ch&#ng g&#y, các tr&# th&# vô t&#i kia r&#i s&# ra sao? Li&#u có còn đ&# súc hay ph&#i ki&#t h&#i ngã q&#y đ&#c đ&#ng.

R&#i ngã ba An Hòa r&# ph&#i ti&#n v&# Hu&#, thành ph&# b&#ng&# t&#i t&#m r&#i rác còn l&#i vài bóng bên đ&#ng. Nhi&#u v&#t l&#a tung t&#e lên b&#u tr&#i u t&#i do nh&#ng trái sáng đ&#&#c ném t&# các toán lính tan hàng m&#t đ&#n v&# ch&#ng bi&#t ph&#i làm gì. Súng v&#n n&# l&#t đ&#t đó đây hòa l&#n ti&#ng chó tru v&#ng ra t&# các căn nhà v&#ng ch&#. Phú Văn Lâu v&#n n&#m đây bên b&# sông H&#ng, nh&#ng còn đâu bóng dáng các con đ&# quen thu&#c hàng ngày. Ti&#u đoàn b&#t đ&#u ti&#n quân qua chi&#c c&#u đ&#c m&#i xây bên đ&#&#i b&#n b&# Nam dòng sông, r&#i t&# đó qu&#o trái v&# Đông, h&#ng ra bi&#n. Tôi cho xe đ&#ng l&#i &# phía bên này c&#u ch&# đ&#i cho h&#t ng&#&#i lính sau cùng. C&#m th&#y khá an tâm và m&#t chút h&#nh di&#n v&# nh&#ng binh sĩ thu&#c quy&#n, t&#t c&# đ&#u can đ&#m, hy sinh ch&#u đ&#ng và luôn tuân l&#nh c&#p ch&# huy ngay trong nh&#ng gi&# phút nguy hi&#m nh&#t nh&# lúc này.

Tôi không nh&# là bao nhiêu l&#n mình đã nhân danh th&#m quy&#n đ&# mà ra l&#nh cho thuộc c&#p xung phong vào ch&# ch&#t. V&#i 12 năm trong cu&#c đ&#i binh nghi&#p, con s&# này ch&#c không ít l&#m đâu? Dĩ nhiên là c&#p ch&# huy nh&#, tôi cũng ch&# là k&# truy&#n và ki&#m soát l&#nh và cá nhân mình cũng b&# xoay quanh trong các vòng lu&#n qu&#n &#y! Vài con gió m&#nh th&#i t&# m&#t bi&#n vào, cũng n&#i đây cây c&#u, dòng sông m&#t th&#i k&# ni&#m, tôi b&#ng c&#m th&#y luy&#n ti&#c th&#m khát tìm g&#p l&#i m&#t vài n&#i ch&#n quen thu&#c l&#n cu&#i may ra hình &#nh cũ đ&# nh&# ng&#&#i x&#a! Cho tài xế l&#i xe l&#i ti&#n v&# h&#ng đ&#i l&# Tr&#n H&#ng Đ&#o và đ&# đ&#nh theo c&#u Tr&#ng Ti&#n cũ qua sông. Đ&#ng tr&#ng v&#ng ch&#ng có m&#t chi&#c xe nào lai vãng, xa xa trong bóng t&#i ch&#p ch&#n, lác đ&#c vài bóng ng&#&#i. Tôi b&#t đ&#u c&#m th&#y &#n l&#nh. B&#y gi&# ngoài đ&#n v&# TQLC ra, các đ&#n v&# khác ch&#ng còn gì n&#a đ&# mà phân bi&#t l&#n nhau, q&#a th&#t ch&#ng còn tình nghĩa gì ràng bu&#c, n&#u có ai đó n&#i h&#ng “bóp c&#”.

Có l&#nh cho tôi ti&#n v&# phía tr&#&#c đ&# g&#p Đ&#i B&#ng Long M&# (Đ&#i Tá L&# Đoàn Tr&#ng), ông giao cho m&#t x&#p b&#n đ&# và thay đ&#i l&# trình v&# phía ph&# Tân M&#, đ&#n đ&#ng t&# đ&#u thôn V&# Đ&# v&#

c a bi n Thuận An không th nào nhúc nhích n i, nhi u dòng ng i di t n cùng các đ n v tan hàng đ v đây v i không bi t bao nhiêu xe c . Th ng sĩ Th ng, th ng v ti u đoàn, ch ng bi t t đầu mang v vài két bia 33, có l t khách s n H ng Giang b tr ng? Anh nói v i tôi:

- Nh u đi Đ i Bàng, đang bu n ng mà g p chi u manh.
- Thôi nhanh lên mà đi ông i! Non n c này mà còn nh u v i nh t!

T h ng quán c m Âm Ph , m t ng i đàn ông già tr c 60 tu i tìm đ n phần nàn v m t s lính vào đ p phá, l c l o nhà c a ông ta.

- Coi ch ng Vi t c ng đó Đ i Bàng.

Th h i ai mà bi t đ c ai trong th i bu i tranh t i, tranh sáng này, ngay c toán lính đ p phá kia – có đi u t i sao trong hoàn c nh nh th này mà ông ta là k d ng đ ng nh v y!

Qua kh i c u Đ p Đá m t quăng n a, b t đ u r ph i vào con đ ng đ t, thôn V D chìm đ m trong màn đêm u t ch, đó đây leo lét nhi u ng n đèn đ u t kh p các mi u th , v t tích vàng son c a m t th i vua chúa. Chó càng lúc càng s a vang bên nh ng khu v n tr ng v ng, đoàn quân v n ti n đ u. Đ n khúc l b h , đàn ph i v t b xe l i d c đ ng.

- Phá h y xe đi ông th y.
- Không c n, mình đang di chuy n, không nên gây ti ng n .

L m b m trong mi ng, Liên, tài x mò vào túi qu n l y ra con dao, c t h t t t c dây trong đ u máy xe và quăng bình đ n vào m t b i r m g n đó. Anh cũng không quên h t th t nhi u cát b vào bình xăng và nói:

- Ai ngu đ cho lũ ác ôn x d ng, mình không dùng, phá h luôn... hì... hì...

Lữ Đoàn 147 Thủy Quân Lục Chiến

Tác Giả: Mũ Xanh Ph&#m Văn Ti&n
Thứ Hai, 13 Tháng 8 Năm 2012 19:47

Đ&n t& m& sáng thì toàn th& đ&n v& đã có m&t bên này phá Tam Giang mênh mông, n& m vui r&ng r& trên m&t m&i ng&i. Ph&i m&t thêm 3 ti&ng đ&ng h& n&a m&i đ&n đ&c b& bên kia sát bi&n b&ng m&t s& “ghe g&” c&a dân còn l&i & xóm chài. T& lâu m&i có m&t ngày n&ng đ&p nh& hôm nay, b&u tr&i trong xanh v&i nhi&u tia n&ng long lanh chi&u vào m&t bi&n. Gió vi vu v&a đ& đ& m&n tr&n các con sóng v& ì & ch vào b&. Không còn gì thích b&ng ng&i đây, d&i bóng râm c&a hàng đ&ng xanh th&m, trên đ&i cát, h&ng m&t v& đ&i đ&ng bao la, n&i đó nh&p nh&u con tàu nh& ng&i tình m&n tr&n h&á h&n. Ăn v&i ít c&m & bao g&o s&y còn l&i, trong ch&p m&t ch&p ch&n, ti&ng la khóc, than van còn mãi ám &nh trong trí tôi trên đ&ng rút ch&y sáng hôm nay.

Cu&c đ&i kh& đ&n th& là cùng! T&nh gi&c khi có l&nh cho đ&n v& chu&n b& ra bãi b&c đ& lên tàu. Đó là kho&ng 2 gi& ngày 25/3/75. C& Lữ Đoàn t&p h&p trên bãi cát tr&ng xóa theo th& t& s&n sàng nh& m&t cu&c hành quân đ& b& ngày nào. Đâu ph&i ch& vi&c s&p hàng ch& l&nh lên tàu là xong, đ&ch đã r&t theo ta đêm hôm qua, đã mò sát đít chúng tôi sáng hôm nay, đ&ch đã có m&t bên kia b& phá, đ&ch đã trà tr&n trong đoàn quân. Theo l&nh c&a m&t tr&i Papazulu nào đó (T&ng Lâm Quang Thi, T&LPhó/QĐ1), chi&c HQ-801 dành riêng cho TQLC đã ch&c s&n cách b& kho&ng 50m. Nh&ng đâu ph&i ch& có chúng tôi c&n s&ng, còn dân chúng, nh&ng ng&i lính m&t đ&n v& h&n đ&n kia, h& cũng c&n c&u v&t nh& chúng tôi, mà ch&ng ai có k& ho&ch gì riêng đ& giúp đ& h&.

Trong c&n qu&n bách này, không ai c&n nghĩ đ&n ai, chà đ&p tranh giành nhau mà s&ng, m&nh đ&c y&u thua, khi con r&n đã m&t đ&u ch& còn l&i cái đuôi tha h& mà góc ngu&y. Nh& s&c b&t c&a chi&c lò xo, t&t c& ùa nhau tràn ra tàu, ng&i không bi&t l&i ôm sát ng&i bi&t b&i, ng&p l&n v&i t& th&n trong sóng n&c, vài chi&c xe M-113 l&i n&c c&i t&i đề lên, ti&ng rên la gào thét. M&t s&n sóng nh&i lên, hai c&n sóng đ&p xu&ng, nh&ng cái đ&u lô nhô, nhi&u thân hình chìm l&m, m&t hút trong khi con tàu v&n n& máy đ&i ch&. Đ&ch đã v&t phá Tân M&, đã có m&t & cái mi&u trên đ&i cát đ&u làng. Đ&ch đã b&t s&ng m&t s& lính phía sau, đ&ch b&t đ&u pháo r&i rác kh&p n&i trên m&t bi&n.

Bãi b&c đã không còn an ninh mà tr&t t& cũng ch&ng có. Con tàu đành b&t l&c r&i b&n. Đ& đ&c an toàn h&n, Lữ Đoàn quy&t đ&nh d&i bãi b&c v& h&ng Nam và b&ng đ& m&i cách ph&i tách r&i đám đông h&n lo&n kia h&u d& dàng đ&i phó v&i tình hình m&i. D&c theo mé n&c đ&y r&y xác ng&i, nh&ng b& m&t nh&t nh&t, b&t đ&ng, ng&ng th& theo c&n sóng bi&n d&p vui, có l&, có quen. Ng&i d& nh&n ra nh&t là Đ&i Úy Ân, ĐĐT/ĐPQ Ti&u khu Qu&ng Tr&.

Chúng tôi đã di t&n chi&n thu&t b&ng con đ&ng máu & m&t tr&n H& Lào 1971, đã r&i b& Đông Hà, Qu&ng Tr& đ&c đ&i l& kinh hoàng mùa hè đ& l&a năm 1972. V&i s& nguy hi&m cùng c&c nh&ng tinh th&n đâu có quá tuy&t v&ng nh& b&y gi& vì dù sao cũng còn chút gì đ& hy v&ng &

Lữ Đoàn 147 Thủy Quân Lục Chiến

Tác Giả: Mũ Xanh Ph&#m Văn T&#n
Thứ Hai, 13 Tháng 8 Năm 2012 19:47

đoàn quân tiếp tá phía sau. Còn ở đây rơi vào tình thế vô cùng tuyệt vọng. Cố nguyên Lữ Đoàn có hơn 3,000 quân, tiếp nhận thoát hiểm trong cái túi càn khôn chôn vùi trong 4 km 2, đang giữ vững chuồn.

Tàu chiến Hải Quân QLVNCH vẫn trôi nổi ngoài khơi, nhưng các khu vực bị bác đầu rơi? Niềm hy vọng mong manh còn nhen nhóm là sự đổ bộ của tàu vào đón, nhưng sự ưu tiên theo thế nào? Đón về nào sự phối hợp làm chuồn và làm vượt hy sinh sau cùng? Bóng chiến đấu dài trên bãi cát trôi xóa mờ mờ đẫm máu hiu hắt đêm buông xuống. Lữ Đoàn quyết định quân phòng thủ. TĐ4 và 7 phối trách mặt trận Tây, TĐ3 phía Nam, TĐ5 chúng tôi phía Bắc. Đới Ủy Tô Thanh Chiếu, ĐĐT/ĐĐ2 và Thiệu Tá Nguyễn Trí Nam TĐPhó/TĐ4/TQLC đã hy sinh trong giờ phút thứ 25 này cùng một loạt đơn của tên du kích hèn nhát bắn lên trong khi làm nhiệm vụ điểu khiển quân rơi tuyệt vọng. Điểu đáng thương nhất là hai người vợ và gia đình và cả hai bà vẫn đang mang thai. Cái chết thật quái ác, tình cảnh bàn tay oan nghiệt của tào hóa, đáng nhẽ!

Tin tức BCH/LĐ cho biết là tàu sẽ vào đón đêm nay hay thật là sáng sớm mai theo thế nào sau: BCH/LĐ, TĐ2PB, TĐ4, TĐ3, TĐ5, TĐ7... Đúng theo sự suy nghĩ dự đoán của chúng tôi, dĩ nhiên các đơn vị tan hàng hay bị sự mất không còn khả năng chiến đấu thì ưu tiên mang họ đi càng sớm càng tốt để không làm vướng bận các đơn vị còn lại. Nhưng cả BCH/LĐ đi hết thì ai sẽ là người chỉ huy chúng tôi. Điểu này thật cần thiết và quan trọng nhất. Cái thế giới di chuyển mà không mất bình thường nào vụt ra ngoài chúng tôi cả hạ áp dụng trở lại đây.

Qua ánh trăng mờ mờ, dòng người bị bắt buộc đi ban chiến đấu đang kéo về tuyệt vọng phòng thủ. Không còn cách gì hơn là phối hợp làm nhiệm vụ sát phòng tuyệt vọng trong tầm bắn của hỏa lực để khai làm xáo trộn cho sự điểu khiển của huy của quân bên trong. Súng vẫn nổ đều khắp nơi và chiến đấu có con tàu nào cả phía bên. Trăng vẫn lên cao, khuya dần. Cùng lúc, vài tiếp nhận người xé lẻ, hèn nhát tách biệt ra ngoài.

Ngày sáng ngày 26/3/75, khi ánh bình minh vừa ló dạng phía Đông thì con tàu cùng thủy thủ đoàn cũng bắt đầu tiếp cận nhiệm vụ, đi theo hướng vào biển theo sự điểu khiển của BCH. Đã có chuồn bị sự sụp đổ, nên việc di chuyển liên tục tiếp nhận điểu khiển tiếp nhận. Ưu tiên vẫn là BCH/Lữ Đoàn và các thành phần binh lính các đơn vị mang đến. Địch thả thả xông lên cả ra sự đánh vào đầu chúng tôi nhưng đòn thù chí tử. Đây là điểu nghiêm túc nhất của chiến tranh, có vay có trả. Chúng tôi đã điểu gạn nguyên trung đoàn 48 để cách không thành tiếp cận khi quét sạch chúng ra ngoài hang cuội cùng tôi cả thành Quân Trữ. Nhưng vòng sự oan nghiệt của đoàn chiến xa M48 và M41 đã nghiền nát vô số lính của quân Bắc Việt, sinh Bắc tiếp nhận Nam, qua các dãy địa đạo ngầm trong hầm khi tiếp nhận công tiếp nhận vào của Việt.

Pháo đ&#ch cùng lúc càng mãnh liệt hơn và chiếc tàu n&#m chình ình giữa biển khi v&#n là m&#c tiêu t&#t nh&#t đ&# chúng đ&#u ch&#nh tác xạ ng&#n, dài... M&#t c&#c l&#a, hai c&#c l&#a, rồi quá nhiều c&#c l&#a c&#a lo&#i h&#a ti&#n t&#m nhi&#t AT3 rồi rác đó đây. Có cái r&#t ngay dòng ng&#i đi t&#n ng&#p l&#n theo sóng n&#c. Có cái trúng thẳng vào thân tàu. Con tàu ch&#ng tránh như neo tách b&#n.

Đ&# b&#t căng thẳng, tôi chui ra khỏi hầm trú ẩn làm một vòng quanh tuyền. Như ng&#v&#t sáng c&#a l&#n đ&#n đ&#o thẳng cùng nhiều qu&# đ&#n pháo kích đan chéo nhau vì vút trong gió biển. Các khẩu súng c&#i 60 ly và phóng l&#u M79 c&#a ta đáp l&#c&#m ch&#ng, không khả năng nhiều l&#m như ng&# cũng đ&# ch&#ng mình rồi ng&# “bên em v&#n đang có ta đây!” Đ&#c theo mé n&#c sát biển, thủy trò Thi&#u tá Võ Đ&#ng Ph&#ng, T&#T/T/PB/TQLC, Đ&#i Úy Lê T&# Hào cùng một vài ng&#i lính đang g&#p rút x&# đ&#ng các mũ s&#t c&#a mình đ&# cào cào mọi hầm. H&# là như ng&#i sau cùng b&# sót l&#i khi hầm hầm t&#n v&# mình đã đ&#c lên tàu.

- 207 đây 416 gọi. Anh &#i take care con cái.
- Vâng! Như n&#r.

416!207 là biệt hiệu của Thi&#u Tá Phạm Cang T&#T/T/TQLC, ng&#i thâm niên và gọi như t trong đoàn b&#n tôi. Còn 416 là danh xưng của Trung Tá Nguyễn Đ&#ng T&#ng L&#P/L“.

N&#ng chi&#u nh&#t đ&#n, sóng biển rì rào và b&# cát l&#i tr&#ng v&#ng đ&#n l&#nh lũng, không còn một bóng ng&#i lai vãng, hầm đang chi&#n đ&#u &# tuyền đ&#u, hầm tránh núp đ&#n đ&#i hầm sâu, hầm hầm i t&#c, th&#m thu&#ng v&# m&#t con tàu khác. Các đ&#i đ&#i l&#i thêm một số b&# th&#ng, l&#i thêm vài ng&#i ch&#t n&#a. Đ&#n đ&#c, l&#ng th&#c c&#n đ&#n trong khi chúng tôi c&# h&#t s&#c gi&# v&#ng tinh thần binh sĩ b&#ng cách liên l&#c máy th&#ng xuyên với các đ&#i đ&#i. Cảm giác b&# v&#t b&#t đ&#u nhen nhúm trong ý nghĩ mình, như ng&#i tôi v&#n ch&#a dám tin rằng đ&#u này có thật, vì nếu như v&#y thì còn th&#ng gì đ&#n quân đ&#i và t&# qu&#c mà biệt bao ng&#i đã h&#t lòng yêu th&#ng và ph&#c v&#. M&#m vào cuộc đ&#c l&#nh truy&#n tin, tôi v&#n máy qua t&#ng s&# BTL/S&# đang &# đầu trên đ&#o H&#i Vân, với tr&#m liên l&#c chuyên tiếp giữa Huế và Đà Nẵng. Ng&#i tiếp tôi là Đ&#i Úy Đan, Tùy viên T&# L&#nh:

- Đ&#i Đ&#ng, cho tôi xin g&#p L&#ng Sĩ (biệt danh của Thi&#u T&#ng Bùi Thế Lân, T&# L&#nh S&#/TQLC).
- L&#ng Sĩ đang b&#n l&#m. Có gì ông anh nói, tôi sẽ chuyên.
- Như Đ&#i Đ&#ng trình với L&#ng Sĩ cho chúng tôi l&#nh kế tiếp.

– Đây cũng đang lu bù l&#m, không ai có th&# giúp gì đ&#c cho ông anh. T&#t h&#n h&#t là self-service. Good luck ông anh!

M&#t m&#y t&#i t&#m, xây x&#m, th&#t v&#ng, tôi ném &#ng liên h&#p xu&#ng cát... self service... có nghĩa là t&# l&#c cánh sinh, tùy c&# &#ng bi&#n, có th&# là m&#nh ai n&#y lo, có th&# là tan hàng!

Kho&#ng quá x&# tr&#a, m&#t tr&#i Papa Zulu l&#i xu&#t hi&#n b&#ng m&#t gi&#ng th&#t đ&#nh thép, ông ra l&#nh cho m&#t chi&#c HQ khác, b&#ng b&#t c&# giá nào cũng ph&#i b&#c ti&#p chúng tôi. Con tàu l&#i tách sóng h&#ng th&#ng vào b&# phía B&#c tuy&#n phòng th&# ch&#ng 200m. L&#n này, TĐ4 s&# lên tàu đ&#i s&# s&#p x&#p ch&# huy c&#a Thi&#u Tá Đ&#nh Long Thành, tân TĐTr&#ng c&#a đ&#n v&# này. B&#t k&# là đ&#n v&# nào, b&#t c&# là &#u tiên cho ai, th&#t nhi&#u đ&#m ng&#i t&# m&#i h&#ng đ&# p v&# đây tràn xu&#ng nh&# th&#c l&#. Con tàu quá t&#i tr&#ng trên m&#t n&#c, chân v&#t ng&#ng quay n&#m b&#t đ&#ng vì máy đã h&#ng r&#i. L&#i thêm m&#t đ&#m n&#a r&#i s&# đ&#n v&#i tình th&# m&#i lúc m&#t t&#i t&# h&#n. Ph&#i quy&#t đ&#nh ngay bây gi&#, nh&#ng gi&#i quy&#t b&#ng cách nào đây? Tôi gi&#i HS1 Lê H&#ng Qu&#ng Nam, ng&#i c&#n v&# thân tín nh&#t đ&#n, sau khi đã c&#o nh&#n b&# râu c&#a mình, chính nh&# nó mà tôi đã ăn nên làm ra trong đ&#i binh nghi&#p và đ&#c gi&#y phép c&#a b&# TTM c&#p h&#n h&#i v&#i lý do: “Uy tín c&#p ch&# huy”.

– Anh chu&#n b&# cho tôi m&#t ít n&#c u&#ng và vài g&#o s&#y đ&# phòng thân.

Nam do đ&# m&#u máu:

– Ông thủy đ&#ng b&# t&#i em, có gì cho t&#i em theo v&#i. Thu&#n, Thành hai hi&#u thính viên cũng òa lên khóc.

– Yên trí, thủy trò mình s&# s&#ng ch&#t có nhau mà.

Đ&#u óc tôi c&# mãi b&# ám &#nh b&#i l&#i đ&# ngh&# c&#a Đ&#i Úy Đ&#n là ông anh nên “self service”. Nh&#ng chuy&#n này cũng có 5, 7 cách khác nhau. Hãy tìm m&#t vài ng&#i lính th&#t kh&#e m&#nh, b&#i nhà ngh&#, mà ph&#i là dân chuyên đi bi&#n &# Nha Trang hay Phan Thi&#t, mò vào nhà dân hay đ&#c theo mé n&#óc, tìm s&#n m&#t chi&#c ghe th&#t t&#t, chu&#n b&# s&#n sàng, th&#a n&#c đ&#c th&# câu s&# cùng b&# tr&#n nh&# loài chu&#t. Nh&#ng cũng ch&#ng ph&#i đ&# dàng l&#m đâu! Chúng tôi s&# b&# b&#n ch&#t b&#i đ&#ng đ&#i tr&#c khi n&#p mình cho b&#y cá m&#p, hay là tuyên b&# ho&#ch to&#t rõ ràng, đ&#n v&# tan hàng, m&#nh ai n&#y lo, đâu ph&#i l&#i &# mình. Đi&#u này quá tr&#ng tr&# và tr&#ng tr&#n, ch&#ng còn tình nghĩa gì. N&#u còn s&#ng làm sao dám nhìn l&#i m&#t nhau nh&# Hai Ch&#n, Pake, Loan M&#t

Nhung, Chanh Tr&#c, Ba Ngành, các ĐĐT là l&#m, nh&# u r&# u nh&# u&# ng n&# c mà đánh gi&# c r&# t chí tình. Tôi liên l&#c máy v&#i Thi&#u Tá Cang ĐĐT/TĐ7 cùng Thi&#u Tá S&# ĐĐT/TĐ3, chúng tôi cùng đ&#ng ý v&#i nhau là ch&#ng còn cách nào khác h&#n, m&# đ&#ng máu xuôi Nam v&# c&#a bi&#n T&# Hi&#n còn n&# c, còn tát.

Nói là m&# đ&#ng máu ch&# th&#c ra ch&# là cách th&#i thác cho m&#t s&# tan hàng, đ&#ng v&# bít l&#i, vì n&#u có tr&#y da tróc v&#y đ&#n n&#i thì cũng ch&# là vùng tr&#i mây n&# c mệnh mông, ng&#i đó ch&# n&#p th&#t cho ch&#ng. Di chuy&#n cũng theo th&# t&# l&#p lang, nh&#ng đ&#i hình ch&#ng còn. S&#c mòn, l&#c kĩ&#t, súng c&#m tay, tinh th&#n đã m&#t, đ&#n d&#c cũng không, c&# nh&#m m&#t nh&#m mũi mà ch&#y 1,2,3,4... 1,2,3,4 “đ&#ng tr&#ng xa con chó nó tha con mèo....” càng xa đ&#ch bao nhiêu càng t&#t b&#y nhiều.

Nhi&#u ti&#ng n&# chất chứa phía sau, c&#a đ&#ch thì ít mà c&#a ta thì nhi&#u. Nh&#ng ng&#i lính b&# th&#ng không còn kh&# năng theo k&#p đoàn quân, bò l&#t l&#i v&#i nhau, bung ch&#t l&#u đ&#n n&# đ&# “thà ch&#t vinh, còn h&#n s&#ng nh&#c”. Đ&#a con đ&#u c&#a ĐĐ3 Sói Bi&#n đang b&# m&#t đ&#i đ&#i du kích ch&#n l&#i, phía tr&#c ùa v&#, &# sau đùn t&#i, vô v&#ng, tuy&#t v&#ng, ch&#a bao gi&# tôi c&#m th&#y thêm s&# s&#ng b&#ng lúc này, mi&#ng luôn luôn l&#m b&#m xin Ph&#t Tr&#i giá h&# “cùng t&#c bi&#n, bi&#n t&#c thông”.

Nhóm chúng tôi g&#m 5 ng&#i t&#p vào xóm dân chài, hy v&#ng s&# đ&#c giúp đ&# b&#i tình quân dân cá n&# c ngày nào, nh&#ng hi&#n t&#i quân đã tan thì tình cũng ch&#ng còn, m&#c đ&#u đã c&# g&#ng nài n&# h&#t s&#c k&# c&# ti&#n b&#c thuê m&#n, nh&#ng h&# đã t&# ch&#i th&#ng th&#ng. Ch&# ghe là gã trung niên l&#c l&#ng, m&#t r&# hoa mè ch&#c là tên Vi&#t c&#ng n&#m vùng hay du kích gì đó. Thôi thì “tam th&#p l&#c k&#”, kê súng vào đ&#u đ&#a n&#t là th&#ng sách nh&#t.

Đây là l&#n th&# hai tôi ch&#y gi&#c, lúc nh&# vào lúc 5 tu&#i theo m&# tr&#n vào r&#y m&#i l&#n “m&#i s&#m mai th&#ng Tây nó b&# vào r&#ng ta quy&#t tr&#n”. Và bây gi&# sau 26 năm khi đã tr&#ng thành trong quân ngũ... v&#n còn súng đ&#n trong tay cùng nh&#ng chi&#n h&#u b&#n bè, tôi ph&#i ch&#y tr&#n gi&#c c&#ng, th&#ng ch&# ghe đang ng&#i v&#i tôi bây gi&# là m&#t tên vc chín rõ m&#i m&#i, h&#n phá máy cho ghe ng&#ng, h&#n làm đ&#u ch&# đ&#m m&#i l&#n k&# sát ghe đ&#ch. Nhi&#u ng&#i đ&#a đánh h&#n t&#i ch&#, tôi ngăn không cho, chuy&#n gì r&#i cũng ph&#i tính đ&#ng v&#, n&#u nh&# thì sao!

Ch&# v&#n v&#n m&#y ngày phù du mà bao đ&#u bi&#n đ&#i đ&#n d&#p b&#t ng&#, không bi&#t s&# ph&#n c&#a tôi và bao nhiêu ng&#i khác n&#a r&#i s&# ra sao khi ánh bình minh c&#a m&#t ngày m&#i xu&#t hi&#n, Hy v&#ng s&#ng còn ch&# là vi&#c hi&#m m&#n nh&# nhoi trong cái ch&#t x&#y đ&#n m&#i là đ&#u ch&#c ch&#n.

T&#m sáng hôm sau, sau khi đã c&#n h&#t nhiên li&#u, chi&#c ghe đ&#nh n&#m ch&#nh v&#nh trên m&#t n&#&#c m&#nh m&#ng vùng T&# Hi&#n, gi&#a r&#ng c&# gi&#c. Xa xa là nh&#ng dãy núi ch&#p ch&#n xanh th&#m c&#a đ&#nh đ&#o H&#i Vân nh&# r&#o g&#i, m&#i m&#c, th&#m thu&#ng, ti&#c r&#. Và nh&# s&# ph&#n đã an bài, nh&#ng r&#i cũng có lúc “chí tuy còn mong ti&#n b&#&#c mà s&#c không kham n&#i đ&#an đ&#&#ng dài, s&# nghi&#p bao năm đeo đ&#i th&#i cũng đ&#nh gi&#n đ&#n t&# đ&#y... b&#i đ&#u? do đ&#u? vì đ&#u?.

Giã t&# vũ khí, ném súng xu&#ng dòng sông đ&#nh m&#nh, ng&#i ch&# đ&#ch đ&#n đ&#i đ&#i l&#ch s&# sang trang. Chúng tôi b&# tr&#i tay l&#a lên b&#. Chúng tôi b&# “gi&#i phóng” t&#t c&# qu&#n áo, đ&#ng h&#, dây chuy&#n, đ&# đ&#c. M&#t vài ng&#&#i b&# đ&#n đ&#i x&# b&#n đ&#a man. Chúng tôi b&# x&# v&#, đ&#u t&# làm tay sai cho đ&# qu&#c. Chúng tôi không còn là chúng tôi n&#a, ch&# vì chúng tôi là chi&#n sĩ QLVNCH b&#o v&# mi&#n Nam T&# Do, b&# b&# r&#i l&#i phía sau th&# s&#ng ch&#t th&#y chung và chi&#n đ&#u h&#t mình. Cu&#c đ&#i tù đ&#y c&#a vài ngàn quân cũng b&#t đ&#u t&# cái ngày đ&#ng nh&# &#y... 27/3/75 t&#i m&#t đ&#a danh nh&#, h&#o l&#nh, quen thu&#c: thôn Vĩnh L&#c, Th&#a Thiên, Hu&# ngay trên t&# qu&#c thân yêu c&#a chúng tôi...

Mũ Xanh Ph&#m Văn Ti&n